

Република Србија
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Пом.Ук.2.бр.2/17
08.12.2017. године
Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и чланова већа - судија Наде Живић и Милана Алексића, са записничарем Зорицом Илић, одлучујући о замолници Икс.бр.363/17 од 19.10.2017.године Основног суда у Подгорици, Република Црна Гора, за признање и извршење стране судске одлуке истог суда Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године, према окр.АА из Ваљева, након одржане седнице већа дана 08.12.2017. године, у присуству браниоца окр.АА -адв.Милке Гајић – Богдановић из Ваљева и заменика Вишег јавног тужиоца у Ваљеву, Ненада Маринковића, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ замолница Републике Црне Горе, Основног суда у Подгорици Икс.бр.363/17 од 19.10.2017.године за извршење правноснажног решења Основног суда у Подгорици Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године, којим је у ставу I обустављено извршење мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, изречене правноснажним решењем Основног суда у Подгорици К.бр.781/16 од 28.02.2017.године, окр.АА из Ваљева због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело крађа из чл.203.Кривичног законика Црне горе, па је у ставу II Према окр.АА из Ваљева, на основу чл.475 Законика о кривичном поступку изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи која се има спровести од стране надлежног психијатра у месту пребивалишта окр.АА

Трошкови поступка учињени на име одбране окр. АА из Ваљева, од стране браниоца по службеној дужности адв.Милке Гајић Богдановић из Ваљева у износу од 18.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда и имају се адв.Милки Гајић Богдановић исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења, а под претњом извршења.

Образложење

Замолницом Основног суда у Подгорици Икс.бр.363/17 од 19.10.2017.године, сходно Уговору између Републике Црне Горе и Републике Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, а имајући у виду специфичност изречене мере безбедности, те да неизвршење исте у случају да се учинилац не подвргне лечењу или га самовољно напусти, или и поред лечења постане опасан по околину, може довести до преиначења у меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која за последицу има лишење слободе, са позивом на реципроцитет у извршавању одлука, достављена је овом суду као

надлежном правноснажана и извршна пресуда Основног суда у Подгорици Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године. Наведеним решењем је у ставу I према окр. АА из Ваљева обустављено извршење мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, која му је изречена правноснажним решењем Основног суда у Подгорици К.бр.781/16 од 28.02.2017.године због противправног дела које је у закону предвиђено као кривично дело крађа из чл.239.ст.1.тач.1.Кривичног законика Црне Горе, па му је сходно чл.475 Законика о кривичном поступку у вези са чл.70 Кривичног законика Црне Горе у ставу II изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која се има спровести код надлежног психијатра у месту пребивалишта окр.АА, и иста мера ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године. Истим решењем окр. АА је упозорен да уколико се не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти или и поред лечења наступи опасност да учини противправно дело предвиђено у закону као кривично дело изрећи ће му се мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи. Решење је постало правноснажно 03.10.2017.године.

Министарство правде Републике Србије, Сектор за међународну помоћ, је својим актом бр.713-05-4171/17-08 од 31.10.2017.године, доставило Вишем суду у Ваљево наведену замолницу, за признање и извршење стране кривичне пресуде која се односи на окр. АА из Ваљева и истовремено је овај суд обавестило да су испуњене претпоставке из чл.7.ст.1.тач.4. и 5. као и чл.63.тач.4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Виши суд у Ваљево је, сходно чл.61.ст.2.Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима одржао јавну седницу, у присуству браниоца окривљеног постављеног по службеној дужности адв.Милке Гајић Богдановић из Ваљева и заменика ВЈТ Ваљево Ненада Маринковића, па је након разматрања целокупних списа предмета, донео одлуку као у изреци из следећих разлога:

На седници већа, заменик Вишег јавног тужиоца у Ваљево, Ненад Маринковић је изнео мишљење да у конкретном случају нису испуњени услови који су прописани Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима и Уговором између Републике Црне Горе и Републике Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, с обзиром на то да је општим одредбама Уговора прописано да се међусобно могу извршавати правноснажне судске одлуке у кривичним стварима, тако што ће се извршити казне затвора и друге мере које подразумевају лишење слободе, при чему је у конкретном случају окр. АА правноснажним решењем Основног суда у Подгорици изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи.

Бранилац окр. АА, адв.Милка Гајић Богдановић је изјавила да сматра да су испуњени законски услови да се по замолници реши позитивно без обзира што у конкретном случају мера не подразумева лишење слободе.

Након разматрања списа овог предмета веће овог суда је утврдило следеће:

Правноснажним решењем Основног суда у Подгорици К.бр.781/16 од 28.02.2017.године, према окр. АА из Ваљева, на основу чл.69.ст.2.КЗ Црне Горе и чл.471.ст.1. и чл.472.ЗКП-а изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, због противправног дела предвиђеног у закону као кривично дело крађа из чл.239.ст.1.КЗРЦГ. Истим решењем је одређено да

ће се наведена мера спровести у здравственој установи Специјалној болници за психијатрију Доброта-Котор, те да ће суд меру обуставити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем окривљеног у здравственој установи.

Правноснажним решењем Основног суда у Подгорици Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године, у ставу I обустављено је извршење мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи која је према окр. АА из Ваљева изречена решењем Основног суда у Подгорици К.бр.781/16 од 28.02.2017.године, због противправног дела предвиђеног у закону као кривично дело крађа из чл.239.ст.1.КЗРЦГ. У ставу II истог решења према окр. АА из Ваљева сходно чл.475.ЗКП-а у вези са чл.70.КЗРЦГ изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која се има спровести од стране надлежног психијатра у месту пребивалишта окр. АА и иста има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, уз упозорење да ће му се, уколико се исти не подвргне лечењу на слободи, или лечење самовољно напусти, или и поред лечења наступи опасност да учини противправно дело предвиђено законом као кривично дело, изрећи мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи.

Чланом 1.Уговора између Републике Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима прописано је да се државе уговорнице обавезују да ће, на основу замолнице, у складу са условима прописаним овим уговором, међусобно извршавати правноснажне судске одлуке у кривичним стварима које је донео суд једне државе уговорнице против држављанина друге државе уговорнице или против лица која на њеној територији имају пребивалиште, тако што ће: 1.извршавати казне затвора и друге мере које подразумевају лишење слободе, 2.ивршавати казне затвора и друге мере које подразумевају лишење слободе уз премештај (трансфер) осуђених лица и 3. вршити надзор над лицима којима је изречена условна осуда у току времена проверавања.

Чланом 7. истог Уговора прописано је значење изараза, па се тако ст.2. наведеног члана прописује да се под „друге мере које подразумевају лишење слободе“ подразумева под тач.1. за Републику Србију - мере безбедности и васпитне мере прописане кривичним законодавством Републике Србије које изриче суд и које имају за последицу лишење слободе, а под тач.2. за Републику Црну Гору - мере безбедности и васпитне мере прописане кривичним законодавством Републике Црне Горе које изриче суд и које имају за последицу лишење слободе,

Виши суд у Ваљеву размотрио је достављену замолницу Републике Црне Горе Икс.бр.363/17 од 19.10.2017.године, у којој се замољеној држави сходно Уговору између Републике Црне Горе и Републике Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима моли изршење одлуке Основног суда у Подгорици Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године којом је према окр. АА из Ваљева обустављено извршење мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи и којом му је сада изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која се има спровести од стране надлежног психијатра у месту пребивалишта окр. АА, при чему је замолницом предочена специфичност наведене мере безбедности према окр. АА која се огледа у случају неизвршења исте ако се учинилац не подвргне лечењу или га самовољно напусти, или и поред лечења наступи опасност да учини противправно дело у закону одређено као кривично дело, може довести до преиначења у меру безбедности обавезног

психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која за последицу има лишење слободе.

Имајући у виду цитиране одредбе између Републике Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, из којих јасно произлази да се може преузети извршење мера које подразумевају лишење слободе, те да је у конкретном случају окр. АА решењем Основног суда у Подгорици Кв.бр.404/17, Кв.бр.585/17 и Кв.бр.815/17 од 19.09.2017.године изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи којом је ранија мера безбедности безбедности која подразумева лишење слободе обустављена, веће Вишег суда у Ваљеву налази да у конкретном случају нису испуњени услови који су прописани Уговором између Републике Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима за преузимање извршења предметне кривичне санкције према окр. АА

С наведеним у вези, веће овог суда је имало у виду да се мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи у случају ако се учинилац не подвргне лечењу или га самовољно напусти, или и поред лечења наступи опасност да учини противправно дело у закону одређено као кривично дело, може заменити у меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која за последицу има лишење слободе, али да таква могућа, будућа а неизвесна чињеница, није предвиђена као могућност због које би се могло извршити преузимање извршења према горе наведеном Уговору, док се с друге стране надзор може вршити само над лицима којима је изречена условна осуда у току времена проверавања, а што је потпуно друга кривична санкција.

Одлука да трошкови кривичног поступка у износу од 18.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда, а који трошкови представљају трошкове учињене на име приступа браниоца по службеној дужности окр. АА на једно одржано рочиште, донета је на основу чл.265. ст.1 ЗКП, у вези са чл.261. ст.2 тач.7 ЗКП. Приликом доношења одлуке о висини трошкова кривичног поступка суд је имао у виду прописану казну за кривично дело крађе из чл.203.ст.1.КЗ, те је накнаду за предузету радњу умањио за 50 %, обзиром да се ради о одбрани по службеној дужности. Наведени трошкови кривичног поступка имају се исплатити адв.Милки Гајић Богдановић из Ваљева из буџетских средстава у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

На основу чл.61.ст.4.Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, донета је одлука као у изреци.

Записничар
Зорица Илић,с.р.

ПРЕДСЕДНИК СУДА – ВЕЋА
Биљана Савић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 3 (три) дана од дана пријема отправка истог, а преко овог суда.